VOTO PARTICULAR DAS ORGANIZACIÓNS SINDICAIS CIG - UGT- CC.OO – SLG AO ANTEPROXECTO DE LEI DE RECOÑECEMENTO DA UNIVERSIDADE PRIVADA "UNIVERSIDAD INTERCONTINENTAL DE LA EMPRESA"

CONSIDERACIÓNS XERAIS

A sociedade galega precisa dunha universidade pública de calidade, como garantía e alicerce do seu progreso e avance, suficientemente apoiada pola Administración da que depende e, por extensión, da propia sociedade á que se debe e presta servizo.

A xestión do sistema educativo no seu conxunto require un tratamento eficiente e racional dos recursos. Para a consecución da súa imprescindible misión, as universidades deberían ter asegurado un plan de financiamento digno e razoable, aspirando a taxas de inversión acordes coas dos países desenvolvidos, que lles permitisen levar adiante a súa fundamental misión sen precariedade, e con mínimas garantías. Porén, o financiamento actual das nosas universidades públicas dista moito destes estándares internacionais.

Como dereito fundamental, como ben público, a educación non pode ser unha mercadoría porque isto atenta contra a igualdade de oportunidades. Aceptar unha universidade privada é aceptar a venda de títulos universitarios atendendo ao nivel económico, e non aos méritos e capacidades de cadaquén. Así, o dereito á educación superior -o acceso en igualdade de condición ao conxunto dos cidadáns e cidadás- só pode ser asegurado nas universidades públicas.

Precisamos un sistema educativo inserido na nosa realidade nacional para que dea resposta acaída ás necesidades da educación en Galiza, facilite o acceso en igualdade de condicións ao conxunto dos cidadáns e cidadás, garanta un sistema educativo propio, destine os orzamentos necesarios á educación pública, remate coas subvencións ao ensino privado, e exerza todas as competencias en materia educativa.

A creación de coñecemento -a investigación-, a persecución da verdade, e a súa transmisión, só se poden dar nun entorno no que se garanta a Liberdade académica, e esta apóiase nos piares da autonomía universitaria –na que as inxerencias dos poderes económicos, políticos ou de calquera tipo non interfiren-, nas formas de autogoberno democráticas, e, último, pero non menos importante, na relación funcionarial do persoal docente e investigador. Todo o anterior, está recollido, no noso ordenamento xurídico, sendo unha realidade nas nosas universidades públicas. Parece moi difícil que a fundación que se presenta como dona do proxecto de universidade privada, poida garantir o dereito a liberdade académica, sen o que unha universidade non pode ser chamada tal.

Outro aspecto fundamental, é que a investigación non pode separarse da docencia de excelencia, e unha universidade non o é se non dedica una gran parte da súa actividade e recursos á a actividade investigadora, mentres, no proxecto de universidade privada, a investigación é unha actividade marxinal, o que mesmo se reflicte na planificación orzamentaria. A investigación, no proxecto,está concebida nunhas áreas moi concretas e restrinxidas, e non abranguen todas as -xa minguadas- áreas de coñecemento e campos científico-técnicos da docencia proxectada. Cuestión non menor, é que, ademais, parece

moi difícil que o persoal poida dedicar tempo a investigación cunha carga docente de 400 horas.

Compárese o proxecto presentado cos chamados campus periféricos do SUG, onde a investigación e a docencia son moito máis ricas, abranguendo bastante máis que os 4 graos, 4 mestrados e dous doutoramentos, que como é obvio teñen unhas condición de moito menor esixencia orzamentaria para a súa posta en marcha e continuidade.

Chama a atención que, na planificación orzamentaria, os fondos destinados ás titulacións propias superan o orzamento da titulacións oficiais propostas. O proxecto non parece máis que unha escola de negocios que quere vender os seus cursos baixo o selo de calidade "Universidade".

Cómpre recordar, que nos últimos anos, son numerosas as revogacións que a Consellería acordou respecto á impartición de determinados graos e posgrados nas diferentes universidades públicas de Galiza. Aínda que cada caso terá a súa xustificación e circunstancias, a sombra que pende sobre estes casos é a falta de financiamento para poder manter a oferta investigadora e formativa cos medios existentes. A máis recente é a Orde de 22 de Decembro de 2020, publicada o 5 de Xaneiro de 2021, pero aconteceu o mesmo o 11 de Decembro de 2018 e 2019, o 19 de Decembro de 2017, on resulta unha política universitaria coherente a revogación de titulacións nas universidades públicas de Galiza para posteriormente xustificar a creación dunha universidade privada baseándose na escaseza ou eivas da oferta existente. Parece ser obxectivo do anteproxecto mesmo proclamar a insostenibilidade do público.

Finalmente, regresamos ao interese público para Galiza do proxecto de universidade privada, no que se debe basear e do que debe beber calquera proxecto de universidade, centro ou titulación do SUG. E notorio que as poucas titulacións ofertadas e a, aínda mais escasa, investigación proxectada só serven a un fin, para nada universal, e que para nada van permitir o desenvolvemento do noso pais, e o cambio do modelo produtivo tan necesario en Galiza.

A creación dunha nova universidade nos termos en que se propón non vén a cubrir ningunha carencia ou demanda existente senón que vai competir coas universidades públicas en ámbitos como o de administración e dirección de empresas, ou a enxeñería informática, cousa que non vai ser beneficiosa para o sistema universitario nin para o alumnado.

Todo o proxecto destila un fin, que é o de formar aos futuros traballadores e traballadoras do sector ou mesmo empresa que sustenta o proxecto ou entrar directamente a competir con titulacións xa ofertadas nos campus galegos e romper mesmo a colaboración que poida existir entre o tecido empresarial e as tres universidades. É máis, a escasa investigación proposta diríxese a áreas moi concretas de interese para o sector bancario ou dun marcado perfil vinculado á institución que se beneficiaría coa autorización desta universidade. Non son para nada obxectivos universais, dirixidos ao progreso ou benestar das galegas e dos galegos.

As universidades, públicas ou privadas, son beneficiarias de fondos públicos, vía proxectos de investigación ou outras axudas. Isto significa que recursos públicos irán a parar a un proxecto que favorece a un sector, e mesmo a unha empresa privada moi concreta. A

situación obxectiva é que Galiza non ten oco nin demanda para unha universidade privada, cando menos a día de hoxe

As anteriores son razóns fundamentais polas que a institución non pode ser denominada universidade nin ter cabida no sistema universitario galego.

De se precisar, todas estas funcións poderían ser desenvolvidas á perfección polas tres universidades públicas existentes no SUG. Xa que as tres universidades e os seus sete campus ofrecen una cobertura formativa a todo o territorio, adaptándose ás necesidades sociais e laborais que se precisan, ampliando a súa oferta educativa e reorganizando aqueles aspectos cando é necesario. Polo que se deberá ampliar a oferta de novas titulacións nas universidades públicas.

Unha vez dito o anterior as organizacións asinantes queremos manifestar o noso rexeitamento á creación dunha Universidade Privada en Galiza que sería nefasta para os intereses públicos, para o Sistema Universitario Galego e para a poboación, xa que os servizos públicos son o único garante do cumprimento das misións do ensino superior e a investigación conferidas as universidades.

Santiago de Compostela, 19 de febreiro 2021

CIG
Confederación Intersindical Galega

Miguel Anxo Melido - CIG

Ramón Barreiro Carnota

comisións obreiras

JOSE CARLOS REGUEIRO
UGT - GALICIA